

for de 4, som Udvalget foreslaaer medoptagne, ialt 560 Rb. for et Aar, tilsammen 3,140 Rb. Ifølge de ovenanførte Betragtninger anseer man det imidlertid rettest, at dette Beløbs Udbetaling ikkun fordeles paa 2 Aar, saaledes at den første Halvdeel kommer til Udbetaling i dette, den anden i det næste Finantsaar. Man har derhos af flere Grunde — blandt Andet ogsaa for tydelig at udtrykke, at med denne Afspindelse maa ethvert yderligere Krav fra de Paagjældendes Side være affaaret — fundet det hensigtsmæssigt, at Bevillingen sseer paa den Maade, at der stilles en Sum til Krigsministerens Raadighed til Anvendelse og Fordeling efter Forslaget og det Anførte. Denne Sums Størrelse har man da med et rundt Tal sat til 15,000 Rb., hvilket paa Lidt nær vil svare til det Femdobbelte af den foreslaaede Pension for et Aar. Dette Beløb er vel ikke ganske ubetydeligt, men dog særdeles meget ringere end det, der i Udkastet er bragt i Forslag. Gaaer man nemlig ud fra — hvad vistnok er fuldkomment tilstedelig — at de Paagjældende endnu have en Gjennemsnitslevealder af 20 Aar, medfører Fleertallets Forslag en Nedsættelse til en Fjerdedeel eller, hvis Renten tages med i Beregning, omtrent en Trejedeel; efter Udkastet vilde Ugiften blive over 50,000 Rb., og med de 4, som Udvalget foreslaaer medoptagne, over 60,000 Rb.

I Henhold til det Anførte indstiller Udvalgets Fleertal, at Udkastet affattes saaledes:

„Til Understøttelse for efternævnte affledige Officerer af Krigsreserven, nemlig:

de karakteriserede Capitainer C. E. Goesthær, C. A. Zoffmann, N. Petersen og P. Schønberg; de karakteriserede Ritmestre H. G. Falth, A. T. Holm, H. H. Langhorn, de karakteriserede Capitainer J. Petersen, F. F. Lyneborg og W. L. Nimb, Premierlieutenanterne L. Frandsen, W. A. Steenberg, F. C. E. Willow, F. F. Vorum, W. A. E. Sørensen, F. W. Gautesen og H. S. P. Schouw; samt de karakteriserede Premierlieutanter C. E. A. Wansch, J. A. T. Billstrup, A. Carstensen, S. P. H. Tranberg og F. E. Theilmann

stilles der til Krigsministerens Raadighed en Sum af 15,000 Rb., hvoraf Halvdelen bevilges til Udbetaling i indeværende Finantsaar.“

og i Titelen forandres „extraordinair Pension for“ til „Understøttelse til“.

Et Mindretal (Sylvester Sjørgensen) er enigt med Fleertallet i den Betragtning, at hvad der tilstaaes de omhandlede Reserveofficerer rettest bør hdes dem i en Sum engang for alle, hvorimod dette Mindretal ikke kan tilraade at bevilge 15,000 Rb. Det kan ikke tillægge den, efter Fleertallets Opfattelse, afslaarne Afgang til civil Ansættelse nogen Vægt, da der ingeninde igjennem noget Lovbud har været givet de Paagjældende nogen Udfigt til at erholde en Saadan. Ligesaalidt kan det erkjende, at deres Afstedigelse uden egen Begjering ikke maatte forudsættes som en Mulighed. Hvor stor deres Trang er i Forhold til andre Statsborgeres, er vanskeligt at bedømme. Deres Stilling er bestemt ved Loven af 29de Marts 1852 saaledes, at de have erholdt Halvdelen af deres Lønning udbetalt for den Tid, de ikke forrettede Tjeneste. De have fra forrige til sidste Krig i 12 Aar næsten uden Afbrydelse kunnet antage og fortsætte privat Virksomhed. De have erholdt den fulde Lønning og øvrige Indtægter under Felttoget 1864. De have endvidere efter samme Lov erholdt en Sum lig det sidste Aars Lønning udbetalt ved Afstedigelsen, hvilket maa antages at være mindst det 4-dobbelte af den ved Lovforslaget paatænkte aarlige Pension, da den Sum, der den 1ste April 1865 er tilstaaet de afgangende Reserveofficerer, udgjør ca. 19,000 Rb. De have derved erholdt den Afspindelse, som Loven har bestemt til at træde istedetfor Pension eller Understøttelse, og Statens Forpligtelse er dermed fuldført. De Reserveofficerer, som i Tidrummet mellem 1852 og 1865 ere affledige, hvilke ligesom de her omhandlede havde gjort Tjeneste under forrige Krig og fra den Tid til deres Afstedigelse været stillede under samme Vilkaar, har hverken Repræsentationen eller Regjeringen